

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਮੋਤੀ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1981 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1243

18 ਨਵੰਬਰ 1987

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15(2) ਅਤੇ 17 — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)—ਧਾਰਾ 144— ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ -ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ—ਕੀ - ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਜ਼ਮਾਨਤ—ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।

ਕਿ ਸਟੇਅਮ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ। (ਪਰਾ ੪)।

ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਫੀਨਾ, ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ-ਕਮ-ਆਰਸੀਐਨਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1981 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.

ਜੀ.ਐਸ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1981 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ/ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ, ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੇਅ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2,075 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ-ਆਖਰਕਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਮਲ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ/ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰੇਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਤੋਂ 2,075, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(3) ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

“ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2,500 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਪਾਅ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸੈਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਕਾਮਰਸ, ਆਇ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਮੋਤੀ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਾਂਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

(1) 1976 ਆਰਸੀਆਰ 224

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 15 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਰਜਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪਰਬਸ ਚਾਂਸੀਅਰ (2) ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੁਚਿੰਦਾ ਮੋਹਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ: ਤਿੰਨ ਧਿਰਾਂ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਹਰ ਆਰਡਰ 10 ਜਾਂ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਸੀ।

ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 17 ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 15 ਅਪੀਲ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਰੀ: 1976 ਆਰਸੀਆਰ 224 (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸਕਿੰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ। ਐਕਟ ਦਾ 36(2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ- ਧਾਰਾ 42 ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ/1 ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕੰਡ. ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(2) 1968 PLR 237

(3) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 2051

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ